

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 15C/175/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712215083
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Krnáčová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2014:6712215083.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen, v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Krnáčovou, v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova ul. č. 25, IČO: 35807598, zastúpený Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36864421, proti žalovanej Slovenská republika v zastúpení Ministerstvo spravodlivosti SR, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a** .

Žalovanému sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Pôvodne podanými žalobami žalobca žiadal priznať náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy tým, že škoda vznikla nečinnosťou Okresného súdu Zvolen v exekučných konaniach s tým, že exekučný titul nebol vydaný v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote. Návrh odôvodňoval tým, že podal súdnemu exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie proti povinným bližšie špecifikovaným v exekučných tituloch na uspokojenie svojej pohľadávky. Súdny exekútor požiadal príslušný Okresný súd Zvolen o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Tým, že exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spísanú súdnym exekútorom prijal na ďalšie konanie došlo k zákonnému založeniu jeho povinnosti zaoberať sa danou žiadosťou a rozhodnúť o nej v rámci priznanej právomoci a to v zákonom stanovenej dobe. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote. K rozhodnutiu o poverení tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby. Žalobca tvrdil, že v predmetnom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Takýto postup hodnotil žalobca v rozpore so zákonom § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vzhľadom k tomu sa domáhali náhrady majetkovej škody predstavujúcej náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej, ako aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, kde márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania poškodeného, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a taktiež došlo k vyvolaniu nasledovných rizík neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zániku povinného, neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a exekučným súdom k insolventnosti povinného. Do obsahu základného práva na súdnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v platnom právnom poriadku Slovenskej republiky alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré

Slovenská republika ratifikovali a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon. Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavné súladný výklad aplikovanej právnej normy. Všeobecný súd pri realizácii základného práva na súdnu ochranu podľa Ústavy SR a podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bol povinný aplikovať ústavnú požiadavku jednoduchého práva, že každý má právo na rozhodnutie podľa relevantnej právnej normy. Súdna ochrana v sebe zahrňuje predpoklad poskytnutia práva na súdnu ochranu v zákonom predpokladanej kvalite, pričom výklad a používanie príslušných zákonných ustanovení musí v celom rozsahu rešpektovať uvedené základné právo účastníkov garantované Ústavou SR. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. V tejto súvislosti poukazovali na nálezy Ústavného súdu, kde boli priznané zadosťučinenia za zbytočné prieťahy v konaniach v rámci súdov SR. Pri jednotlivých nárokoch uplatňovaných pred tunajším súdom náhrada nemajetkovej ujmy bola vypočítaná alikvotným pomerom 55,32 € za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

Uznesením zo dňa 22.2.2013 okresný súd spojil na spoločné konanie veci vedené pred tunajším súdom pod sp. zn. 15C 175/2012, 15C 176/2012, 15C 177/2012, 15C 178/2012, 15C 179/2012, 15C 190/2012, 15C 191/2012, 15C 192/2012, 15C 193/2012, 15C 194/2012, 15C 195/2012 a 15C 196/2012 s tým, že konanie sa bude viesť po spoločnou sp. zn. 15C 175/2012. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 5.3.2013. Dňom 1.7.2014 vylúčil na samostatné konanie spisy vedené pod pôvodnom sp. zn. 15C 194/2012 a 15C 196/2012. V ostatných veciach konal pod spoločnou sp. zn. 15C 175/2012.

Žalovaný zaslal k žalobe písomné vyjadrenie doručené súdu 12.7.2013, ktorým v celom rozsahu považoval žalobu za nedôvodnú a to z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z.. V prvom rade poukazoval na to, že ide o predčasne uplatnený nárok na tunajšom súde vo všetkých veciach v rámci spojeného konania vzhľadom k tomu, že si neuplatnil žalobca nárok na predbežné prejednanie nároku na náhradu škody. Neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadaval. Poukazoval na to, že nie sú splnené podmienky úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody. Pokiaľ ide o procesné námietky poukazoval žalovaný na to, že žalobca síce uviedol časť dôkazov, ale odkazuje vo všeobecnosti na exekučný spis čím prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno má znášať žalobca sám. Žalobca si uplatňuje nárok z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodu prieťahov na strane jednej a na strane druhej aj z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote. Čo sa týka prieťahov v konaní v prvom rade zdôraznili, že žalobca neuvádza kroky, ktoré by podnikol na odstránenie neželaného stavu. Neuviedol ani po vyžiadaní súčinnosti v rámci predbežného prerokovania zo strany žalovanej, či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prieťahy v príslušných konaniach predsedovi okresného súdu, resp. ústavnej sťažnosti. V druhom rade žalovaný mal za to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu túto právomoc má predseda súdu alebo Ústavný súd. Ďalej sa žalovaný vyjadroval k nesprávne úradnému postupu namietaného zo strany žalobcu. Prax ukázala dávnejšie, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. Povinnosťou vnútroštátneho súdu je ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy a to v takom rozsahu v akom mu to umožňujú vnútroštátne procesné pravidlá v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. V tejto súvislosti žalovaný poukazoval na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, ako aj Ústavného súdu SR. Pokiaľ ide o existenciu prieťahov v konaní podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo zbytočných prieťahov v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Žalobca nepreukázal, že by podal sťažnosť na prieťahy, resp. žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti a že by existovalo právoplatné rozhodnutie vydané buď v disciplinárnom konaní, právoplatné rozhodnutie

Európskeho súdu pre ľudské práva, či právoplatné rozhodnutie Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Z uvedených dôvodov má žalovaný za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prieťahov. Ďalej namietli premlčanie a to hmotnoprávnu námietku premlčania v súvislosti s nesprávnym úradným postupom v prípade vydaním poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.4.2009. K materiálnej škode a k paušálnej sume poukazovali na znenie § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., kde sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk ak osobitný predpis neustanovuje inak. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je nevyhnutné preukázať existenciu škody a jej výšky, pričom vyčíslenie škody zo strany žalobcu nie je preukázané, je hypotetické bez preukázania skutočnej škody, ktorá žalobcovi v tejto súvislosti mala vzniknúť. Postup považovali za účelový, kde požadoval žalobca len paušálne sumy za spomínané činnosti. Okrem toho žiadal priznať aj nemajetkovú ujmu s tým, že opätovne žalovaný poukazoval na znenie ustanovenia § 17 ods. 2 a 3 zákona č. 514/2003. Aj v tejto časti považovali nárok za nedôvodný s tým, že žalobca nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy. Žalovaný zdôraznil, že v tejto súvislosti nie je možné opomenúť povahu a predmet konaní, v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti žalobcu a povedomí, ktoré je okolo žalobcu v spojení s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené. Žalobca a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu európskej komisie, súdy konštatovali porušovanie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. Žalobca je vnímaný ako spoločnosť využívajúce neprijateľné podmienky zneužívajúc slabé finančné a právne vedomie nízkopríjmových osôb. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný mal za to, že žalobca nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, súlad postupu žalobcu s dobrými mravmi, ako aj nedostatočnosť konštatovania porušenia práva. Na základe týchto skutočností bol žalovaný toho názoru, že žalobca nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietaných konaniach došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy a tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu spočívajúcim v tom, že rozhodol o poverení exekútora po uplynutí 15-dňovej lehoty a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu. Žalovaný má za to, že stav, v ktorom sa žalobca ocitol si zavinil sám a to spôsobom vykonávania podnikateľskej činnosti, pasivitou pri obhajovaní svojich práv najmä je už v súčasnosti zrejmé, že žalobca si uplatňuje ničím neodôvodnené a ničím nepreukázané čiastky, či už v podobe majetkovej škody alebo nemajetkovej ujmy. Z týchto dôvodov žiadal žalovaný žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Tak ako vyššie bolo konštatované súd spojil viacero konaní, v ktorých sa domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy na spoločné konanie, kde si žiadal priznať žalobca právo na vyplatenie náhrady majetkovej ujmy a nemajetkovej ujmy z dôvodu oneskoreného vydania poverenia exekučným súdom, t.j. Okresným súdom vo Zvolene. V konaní vedenom pod sp. zn. 15C 175/2012 sa jednalo o poverenie pre súdneho exekútora na základe zmluvy o úvere 6320327 s dlžníkom L. E., nar. X.X.XXXX, kde exekučné číslo vedenej exekúcie bolo EX 10326/08. Lustráciou v registri bolo zistené, že na tunajšom súde sa exekučné konanie viedlo pod sp. zn. 28Er 605/2008. Spis tunajšieho súdu bol pripojený a súd sa s ním oboznámil. Na tunajší súd návrh ako žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa ustanovenia § 44 Exekučného poriadku došla od súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, Exekútorický úrad Bratislava dňa 1.12.2008. Poverenie exekučným titulom bol rozsudok stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 19.8.2008 sp. zn. SR 07830/08. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané 4.12.2008.

V pôvodnom vedenom konaní pod sp. zn. 15C 176/2012 si uplatnil žalobca plnenie o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy na základe exekúcie vedenej proti povinnému Z.M., nar. XX.XX.XXXX, číslo exekučného spisu EX 10146/08. V tomto konaní žiadal vyplatiť majetkovú škodu vo výške 125,-- €, ktorá je vo všetkých konaniach rovnaká a nemajetkovú ujmu 321,-- €. Súčasťou je aj exekučný spis, kde sa exekúcia pred tunajším súdom viedla pod sp. zn. 22Er 866/08. Z exekučného spisu bolo zistené, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie od súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, Exekútorický úrad Bratislava došlo na tunajší súd 1.12.2008. Exekučným titulom bol rozsudok stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 4.8.2008 sp. zn. SR 06975/08. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňom 12.12.2008.

V konaní vedenom pôvodne pod sp. zn. 15C 177/2012 žiadal žalobca plnenie náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu oneskoreného vydania poverenia pre súdneho exekútora vo veci vedenej pod exekučnou značkou EX 2330/2009 voči povinnej H. L., nar. XX.X.XXXX. Majetková ujma,

ktorú žiadal bola vo výške 125,-- € a nemajetková ujma, ktorú žiadal bola vo výške 275,-- €. Súčasťou je exekučný spis sp. zn. 24Er 371/2009, z ktorého bolo zistené, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 25.5.2009. Exekučným titulom bol rozsudok stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 16.1.2009 sp. zn. SR 12897/08. Poverenie bolo vydané dňa 29.5.2009.

Zo spisu pôvodne vedeného pod sp. zn. 15C 178/2012 bolo zistené, že žalobca žiadal priznať majetkovú škodu vo výške 125,-- € a nemajetkovú ujmu vo výške 419,-- € z dôvodu oneskoreného vydania poverenia pre súdneho exekútora v exekučnej veci vedenej pod sp. zn. EX 7556/08 voči povinnému Z. G., nar. XX.X.XXXX. Súčasťou spisu je aj exekučný spis Okresného súdu Zvolen sp. zn. 26Er 837/08, z ktorého vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie od súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, Exekútorský úrad Bratislava došla 29.10.2008. Exekučným titulom bol rozsudok stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 11.6.2008 sp. zn. SR 05114/08. Poverenie bolo vydané 6.2.2009.

V konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 15C 179/2012 si uplatnil žalobca náhradu majetkovej škody vo výške 125,-- € a nemajetkovej ujmy vo výške 330,-- € z dôvodu oneskoreného vydania poverenia na začatie exekúcie v exekučnej veci vedenej pod sp. zn. EX 11205/08 voči povinnému Z. I., nar. XX.X.XXXX. Súčasťou je aj exekučný spis tunajšieho súdu sp. zn. 27Er 16/09, z ktorého bolo zistené, že dňa 9.1.2009 podal na tunajšom súde súdny exekútor žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučným titulom bol rozsudok stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 12.9.2008 sp. zn. SR 08842/08. Poverenie na začatie exekúcie bolo vydané 14.1.2009.

V konaní vedenom pôvodne pred tunajším súdom pod sp. zn. 15C 190/2012 si uplatnil žalobca náhradu majetkovej škody vo výške 125,-- € a nemajetkovú ujmu vo výške 275,-- € z toho dôvodu, že malo dôjsť k oneskorenému vydaniu poverenia na začatie exekúcie v exekučnej veci vedenej pod sp. zn. EX 10937/08 voči povinnej Y. S., nar. XX.X.XXXX. Súčasťou spisu je aj exekučný spis tunajšieho súdu sp. zn. 24Er 17/09, z ktorého bolo zistené, že na tunajší súd podal súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, Exekútorský úrad Bratislava žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 9.1.2009. Exekučným titulom na vykonanie exekúcie bol rozsudok stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 1.8.2008 sp. zn. SR 06724/08. Poverenie bolo vydané po doplnení žiadosti o vykonanie exekúcie, ktorú adresoval súd súdnemu exekútorovi 14.1.2009 a rovnako slovenskej komore súdnych exekútorov, dňa 9.3.2009.

Žalobou pôvodne vedenou pod sp. zn. 15C 191/2012 žiadal žalobca zaviazať žalovaného na náhradu majetkovej škody vo výške 125,-- € a nemajetkovej ujmy v sume 330,-- € z toho dôvodu, že na základe žiadosti o udelenie poverenia vo veci exekučnej sp. zn. EX 10912/08 voči povinnej M. S., nar. XX.X.XXXX bolo vydané poverenie po zákonnej lehote. Súčasťou spisu je aj exekučný spis sp. zn. 22Er 16/09, z ktorej bolo zistené, že žiadosť súdneho exekútora bola doručená tunajšiemu súdu 9.1.2009. Exekučným titulom bol rozsudok stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 20.8.2008 sp. zn. SR 07792/08. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 20.1.2009.

Pôvodne vedenou žalobou pod sp. zn. 15C 192/2012 žalobca žiadal priznať náhradu majetkovej škody v sume 125,-- € a nemajetkovej ujmy v sume 275,-- € z toho dôvodu, že žiadosti o udelenie poverenia súdneho exekútora nebolo vyhovené v zákonnej 15-dňovej lehote. Exekučné konanie bolo vedené pod sp. zn. EX 11844/08 voči povinnej Z. H., nar. XX.X.XXXX. Súčasťou je aj exekučný spis sp. zn. 25Er 17/09, z ktorého bolo zistené, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená 9.1.2009. Exekučným titulom bol rozsudok stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 1.10.2008 sp. zn. SR 09961/08. Následne dňa 19.1.2009 bola adresovaná súdnemu exekútorovi výzva s tým, že poverenie po doručení odpovede na výzvu bolo vydané 18.3.2009.

Žalobou pôvodne vedenou pod sp. zn. 15C 193/2012 žiadal žalobca priznať výplatu majetkovej škody vo výške 125,-- € a nemajetkovej ujmy vo výške 330,-- € z dôvodu oneskoreného vydania poverenia na vykonanie exekúcie vo veci vedenej pod sp. zn. EX 11347/08 voči povinnej S. O., nar. XX.X.XXXX. Súčasťou spisu je aj exekučný spis sp. zn. 22Er 12/09, z ktorého sa zisťuje, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie došla súdu 9.1.2009. Exekučným titulom je rozsudok stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 4.9.2008 sp. zn. SR 07827/08. Poverenie bolo vydané 20.1.2009.

V konaní vedenom pôvodne pod sp. zn. 15C 195/2012 si žalobca uplatnil náhradu majetkovej škody vo výške 125,-- € a nemajetkovej ujmy vo výške 440,-- € z dôvodu oneskoreného vydania poverenia pre súdneho exekútora po zákonom stanovenej lehote vo veci vedenej pod č. EX 13139/09 voči povinnému D. G., nar. XX.X.XXXX. Súčasťou je pripojený exekučný spis sp. zn. 22Er 889/09, z ktorého bolo zistené, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie od súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, Exekútorový úrad Bratislava došla na tunajší súd dňa 28.12.2009. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané 30.12.2009.

Žalobca sa na pojednávanie nedostavil. Dňa 26.6.2014 zaslal súdu návrh na zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu s tým, že opätovne žiadal konanie prerušiť do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevyhlásenia sudcu povereného prejednávaniu veci. Tunajší súd návrhu na prerušenie konania nevyhovel s tým, že uznesením zo dňa 1.7.2014 konanie o návrhu žalobcu, ktorým sa domáhal prerušenia konania zastavil. Bližšie dôvody procesného postupu tunajšieho súdu sú v uznesení, ktorým bolo podľa § 103 O.s.p. konanie o návrhu žalobcu na prerušenie zastavené. Následne žiadosti o odročenie pojednávania nevyhovel a s poukazom na ustanovenie § 101 ods. 2 O.s.p. v spojení s ustanovením § 119 O.s.p. oznámil žalobcovi, že žiadosti o odročenie pojednávania nevyhovuje, vec prejedná a rozhodne.

Žalovaný sa rovnako na pojednávanie nedostavil, ospravedlnil neúčast' na pojednávaní z dôvodu kolízie s inými pojednávaniami s tým, že súhlasil s pojednávaním bez ich prítomnosti.

Podľa ustanovenia § 1, písm. a/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 514/2003 Z.z.) tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1, písm. d/ vyššie citovaného zákona štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1, písm. a/, bod 1 zákona č. 514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa ods. 2 tohto zákonného ustanovenia pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavným súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,

rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa ustanovenia § 16 ods. 1 citovaného zákona zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 citovaného zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa ods. 2 a 3 citovaného ustanovenia v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje; b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo; c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote; d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Žalobca vo všetkých veciach, ktoré boli prejednávané v rámci spojeného konania pod sp. zn. 15C 175/2012 sa domáhal plnenia náhrady majetkovej škody, ktorá bola vo všetkých veciach 125,-- € a nemajetkovej ujmy v peniazoch tak ako je bližšie uvedená pri jednotlivých samostatných nárokoch uplatňovaných v pôvodnom konaní. Dôvodom, pre ktorý podal žalobca vo všetkých veciach žalobu na plnenie o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy bola tá skutočnosť, že súd ako exekučný súd nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote. To znamená, že sa jednalo o uplatnenie nároku z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu. Je zrejmé, že si žalobca v danej veci uplatňoval nárok v súlade s ustanoveniami zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. V súlade s výkladom v zmysle ustanovenia § 9 ods. 1 vyššie citovaného zákona za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinností orgánov verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Podľa ods. 2 pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo zbytočných prietahov v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, v žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Len z týchto dôvodov možno v konaní vychádzať pri nesprávnom úradnom postupe. Tak ako už vyššie je uvedené v jednotlivých exekučných konaniach boli poverenia na vykonanie exekúcie vydané v zákonom stanovenej lehote. V prípadoch pri exekúcií vedenej pred tunajším súdom pod sp. zn. 26Er 837/08 a 24Er 17/09 a 25Er 17/09 pred vydaním poverenia boli súdnemu exekútorovi adresované výzvy za účelom odstránenia väd podania.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného v čase začatia exekučného konania súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Aj napriek tomu, že vo väčšine exekučných vecí vedených pred tunajším súdom boli poverenia vydané v lehote 15 dní je potrebné konštatovať, že 15-dňová lehota na preskúmanie žiadosti o udelenie poverenia je zo strany súdu považovaná za krátku na to, aby mohol exekučný súd náležite preskúmať predložený rozhodcovský rozsudok a žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie s poukazom na to, že výkon rozhodnutia je integrálnou súčasťou práva na súdnu ochranu vzhľadom na zložitosť vecí, význam konania pre oprávneného a povinného, časovú náročnosť posúdenia exekučného titulu a jeho súladu s vnútroštátnym právnym poriadkom a predpismi Európskej únie. Poverenie na vykonanie exekúcie individuálny právny akt, ktorý má priame právne účinky len voči osobe súdneho exekútora. Ide tu o procesný úkon exekučného súdu adresovaný súdnemu exekútorovi, na základe ktorého súdny exekútor môže začať vykonávať exekúciu a ktorým súdny exekútor preukazuje svoje oprávnenie exekúciu vykonávať (§ 36 ods. 3 Exekučného poriadku). V § 44 ods. 2 Exekučného poriadku je zvýraznená zodpovednosť exekučného súdu za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, pretože vydanie tohto poverenia musí byť výsledkom náležitého preskúmania exekučného titulu, žiadosti o vydanie poverenia a návrhu na vykonanie exekúcie. Súd má povinnosť pred udelením poverenia súdnemu exekútorovi skúmať, či sú naplnené formálne aj materiálne predpoklady pre vedenie exekúcie, musí byť zrejmé, že nárok ktorého vymoženia sa oprávnený domáha, nie je objektívne nemožný, neodporuje zákon, neobchádza ho, ani nie je v rozpore s dobrými mravmi. Preto nemôže vychádzať len z obsahu predloženého rozhodcovského rozsudku a je oprávnený vyžiadať si od účastníkov konania alebo od tretích osôb predloženie listín, prípadne aj celého spisového materiálu, ktoré sú podľa posúdenia súdu relevantné a nevyhnutné z hľadiska jeho rozhodovacej činnosti. Tak bolo v prípade vyšších exekučných konaní vedených pred tunajším súdom.

Vo všetkých exekúciách bolo exekučným titulom rozhodcovské rozhodnutie a preto bolo nevyhnutné zo strany exekučného súdu vychádzať aj z ustanovení zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.

Podľa § 39 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku z návrhu na vykonanie exekúcie musí byť zjavné, ktorému exekútorovi je určený, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísaný a datovaný. Okrem toho návrh na vykonanie exekúcie musí obsahovať meno, priezvisko, bydlisko účastníkov, prípadne bydlisko zástupcov, údaj o štátnom občianstve, ak je účastníkom fyzická osoba, názov alebo obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo, pokiaľ je pridelené, ak je účastníkom právnická osoba, a presné označenie exekučného titulu, vymedzenie vymáhaného nároku, prípadne označenie dôkazov, ktorých sa oprávnený dovoľáva. K návrhu na vykonanie exekúcie oprávnený pripojí rovnopis rozhodnutia opatrený potvrdením o jeho vykonateľnosti (exekučný titul). Potvrdenie o vykonateľnosti sa nevyznačuje na notárskej zápisnici (§ 41 ods. 2).

Podľa ustanovenia § 34 ods. 1 až 4 Zákona o rozhodcovskom konaní rozhodcovský rozsudok sa vyhotovuje v písomnej forme a je podpísaný väčšinou rozhodcov; dôvod chýbajúceho podpisu treba uviesť. Rozhodcovský rozsudok obsahuje a) označenie rozhodcovského súdu; b) mená a priezviská rozhodcov; c) označenie účastníkov rozhodcovského konania a ich zástupcov menom a priezviskom alebo obchodným menom, alebo názvom; d) miesto rozhodcovského konania (§ 23); e) dátum vydania rozhodcovského rozsudku; f) výrokovú časť; g) odôvodnenie okrem prípadu, keď sa účastníci rozhodcovského konania dohodli, že rozhodcovský rozsudok netreba odôvodniť alebo ak ide o rozhodcovský rozsudok o dohodnutých podmienkach (§ 39); h) poučenie o možnosti podať žalobu na súd o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak je miesto rozhodcovského konania v Slovenskej republike a účastníci rozhodcovského konania sa nedohodli inak, každý rozhodcovský rozsudok v rozhodcovskom konaní sa bude považovať za vydaný na tomto mieste v Slovenskej republike bez ohľadu na to, kde bol podpísaný, odkiaľ bol odoslaný alebo kde bol účastníkom rozhodcovského konania doručený. Výroková časť okrem výroku vo veci samej obsahuje aj údaj o výške trov rozhodcovského konania a o tom, ktorý účastník rozhodcovského konania je povinný ich uhradiť, prípadne v akom pomere sa trovy medzi účastníkov rozhodcovského konania rozdeľujú. Výrok rozhodcovského rozsudku musí byť určitý. Ak sa v ňom ukladá povinnosť niečo plniť, rozhodcovský súd určí zároveň lehotu na toto plnenie.

Vzhľadom na vyššie uvedené exekučný súd skúmal procesné podmienky exekučného konania, t.j. prípustnosť konkrétnej exekúcie. Procesné podmienky súdnej exekúcie sú v podstate totožné s podmienkami sporového konania ak v čase rozhodovania o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia súd nekonštatuje rozpor so zákonom, vydá poverenie na vykonanie exekúcie. Podľa názoru súdu 15-dňová lehota určená v citovanom ustanovení § 44 ods. 2 Exekučného poriadku je lehotou, ktorá má poriadkový charakter, nakoľko exekučný poriadok neustanovuje sankciu za jej nedodržanie.

Vyjadruje ideálnu predstavuje zákonodarcu o dobe potrebnej na to, aby sa takýto úkon mohol urobiť. Je potrebné k danej veci uviesť, že na exekučný súd v danom období prišlo naraz niekoľko stoviek žiadostí o udelenie poverenia, kde boli exekučným titulom práve rozhodnutia rozhodcovského súdu a bolo povinnosťou exekučného súdu všetky exekučné tituly s poukazom na vyššie konštatované preskúmať a rozhodnúť, či sú splnené podmienky pre vydanie poverenia. Súd preto konštatoval, že v danom okamihu nebol dostatočný časový priestor a veľakrát ani dostatok informácií na preskúmanie exekučných titulov z hľadiska ich formálnej a materiálnej vykonateľnosti ak chceli vyhovieť zákonnej požiadavke. Do obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy patrí aj súdna ochrana v exekučnom konaní, ktorá zabezpečuje nielen pre oprávneného, ale aj pre povinného uplatnenie rovnakých práv a plnenie len zákonom vyžadovaných povinností. V týchto intenciách uvedomujúc si, že výkon rozhodnutia je integrálnou súčasťou práva na súdnu ochranu význam konania pre oprávneného a povinného, časovú náročnosť posúdenia formálnych a materiálnych predpokladov vedenia exekučného konania preskúmal exekučný súd predložený rozhodcovský rozsudok a žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia a návrh na vykonanie exekúcie. V čase rozhodovania o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia súd nekonštatoval rozpor so zákonom a vo všetkých exekučných veciach boli vydané poverenia na vykonanie exekúcie. Súd konštatuje, že dĺžka exekučného konania od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vydanie poverenia absolútne nie je takej povahy, aby bolo možné v danej veci vysloviť porušenie práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Vzhľadom k tomu mal za to, že nebol preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prieťahov v konaní ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Navyše ohľadne žalobcu tvrdeného prieťahu sa nevedelo tak ako to je poukázané v ustanovení § 9 ods. 2 Zákona o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci disciplinárne, či iné konanie, neriešila sa sťažnosť na prieťahy v konaní, nerozhodoval ani ústavný súd alebo európsky súd pre ľudské práva. Z týchto dôvodov súd žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

V závere žaloby žalobca žiadal najprv o veci rozhodnúť medzitýmym rozsudkom v súlade s ustanovením § 152 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že neboli splnené dôvody pre postup v súlade s ustanovením § 152 ods. 2 O.s.p. na rozhodnutie medzitýmym rozsudkom o zodpovednosti žalovaného za škodu, ktorá mala vzniknúť žalobcovi, nakoľko súd po prehodnotení a oboznámení sa so žalobami a exekučnými spismi dospel k záveru, že nie sú dané dôvody pre vznik zodpovednosti štátu za škodu s poukazom na vyššie konštatované. Pre úplnosť je potrebné dodať, že bolo rozhodnuté rozsudkom a preto nie je potrebné rozhodovať zvlášť o návrhu žalobcu na vydanie medzitýmneho rozsudku.

O trovách konania bolo rozhodnuté s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 151 ods. 1 O.s.p.. Úspešnému žalovanému nebola priznaná náhrada trov konania, nakoľko si v konaní žiadne trovy neuplatnil a ani mu v konaní žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v 2 vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O. s. p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších

predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O. s. p.).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., t. j.

1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania

3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený

4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie

5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný

6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom

7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát

8) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav

9) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,

10) bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.), t. j.

1) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

3) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p.,

4) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).